

T.T.

Τη 10 Αυγούστου 1919

Αδελφή μου I.

Σε φιλώ

Τηνν από 6-8-19 αδελφικήν σας έλαβον και έμεινα γεμάτος χαράς και εν πρώτοις μοι γράφεις αδελφή μου σχετικώς με την υγείαν μου σας ευχαριστώ θερμώς αδελφούλα μου δια τας αρίστας συμβουλάς σου αλλά ως και εις την προηγούμενην σας έγγραψα 'οτι εγώ εάν υπάγω εις Νοσοκομείον θεωρώ ότι θα εισέλθω εις φυλακήν, συνεπώς αντί θεραπείας και βελτιώσεως της υγείας μου θα επιδεινούτο ποίο περισσότερο αυτή γιατί ως σας είπων και προηγουμένως στενοχωρούμαι όταν όταν όμως εξαντλήσω και την τελευταίαν μου προσπάθεια και θα είδω ότι είνε αδύνατος η βελτίωσις απ'έξω τότε αξάπαντας θα εισέλθω άλλωστε εγώ που σας γράφω ροιουτοτρόπως γνωρίζω ότι εδώ εις τα Νοσοκομεία τι είδος θεραπεία κάμνουν, είνε περοττόν να σας γράψω. Εκτός τούτο αδελφή αυτάςν τας ημέρας επρόκειτο να δώσωμεν εξετάσεις δια τον βαθμόν του Λοχίου αλλ' ο κ. Διοικητής μου εθεώρησεν καλόν να με απορρίψη εκ του πίνακος ως μη υπηρετήσαντα πολύν καιρόν εις το μέτωπον αλλά φυσικά εις τοιούτος Διοικητής εκ του τμήματός μου .... Αναλαβών την Διοίκησιν προ δυό περίπου μηνών δεν ήτο δυνατόν να γνωρίζη τας υπηρεσίας μου, μόνον ο πρώην ήτο τοιούτος ήτο εις θέσιν και οι κ. Λοχαγοί μου οι οποίοι ανεγνώρισαν εκ του πλησίον την υπηρεσίαν μου εγνώριζαν αν και αδελφή μου δεν είμαι τόσο (παρά φαγάς αλλά παραπονιάρης) διότι διότι εις στιγμήν όπου βλέπω και άλλους συναδέλφους μου να έχουν τα αυτά και έτι ολιγότερα προνόμια ώφειλεν και εγώ μην αποριφθώ ούτε και επιδίωκα τοιαύτα αλλά ούτε θα επιδιώξω καιίτο εκ του κ. Λοχαγού μου αι Συμβουλαί του ήτον να καταφύγω ιεραρχικώς εις παράπονα δεν κατέφυγα διότι ως σας είπον προηγουμένως είμαι κατάμτων επιδιώξεων των τοιούτων.

Ευρίσκομαι εις μίαν ψυχολογικήν κατάστασιν και έγγραψα τα ανωτέρω εδελφή αλλάσε παρακαλώ μημ με παραξηγείς. Τα έγγραψα αυτά επειδή και εκ της επιστολής σου βλέπω να μοι γράφεις (ότι ακόμη μεσημέρι δεν επείγεν και σε ερωτώ πότε θα ξημερώση) υπό συνθήκας όμως αδελφή οίας διήλθον εκτρατείαν αυτήν καθ τας υπηρεσίας ας περοσέφερον εις αυτήν μόνον οι παρακολουθήσαντές μοι γνωρίζουν, και εις αυτούς ωφείλετο να ριφθή ο κύβος ναι ή όχι αλλ'ως ανωτέρω υπό τοιαύτας συνθήκας κανείς δεν είνε δυνατόν να μη .... Και να μην ερωτά πότε και πότε θα εγκαταλείψη το χακί εγώ ευθής εξαρχής εκ της κατατάξεώς μου δεν επιδιώξα βαθμούς αλλά να υπηρετήσω την πατρίδαν ως τόσοι άλλοι έπραξαν και κατόπιν να πηγαίνω εις το σπίτιν μου αλλά επειδή ο πρώην Λοχαγός μου επέμενε εις την προαγωγήν μου εις τον βαθμόν του σαν πρωτον καλόν εθεωρούσα εις κάθε πρότασιν να προτείνη. Ας αφήσωμεν όμως αυτά αδελφή αυτά είνε από τα συνηθισμένα εδώ, όταν κανείς είναιμ στρατιώτης και σας τα γράφω άνευ παρεξηγήσεως γιατί είμαι στενοχωρημένος γιαυτήν την υπόθεσιν και όσοι συνάδελφοί μου με βλέπουν η πρώτη τους ερώτησις είνε το γιατί; συνεπώς ο νους αυτήν την στιγμήν εις αυτό το ζήτημα περιστρέφετο και αυτά γράφη μην τον συνυρίζεσαι. Μοι γράφεις αδελφούλα μου ότι είσαι και εσύ εις ελεινά χάλια ούτος αδελφή εκ μτης φωτογραφίας επείσθην, αλλά γιατί στενοχωρήσαι; ποιός ο λόγος; εάν μεν επειδή δεν δύνασαι να μεταβής εις την Πατρίδα σου έχεις δίκαιον αδελφή, εάν δε

συμβαίνει άλλον τι. Τότε μπαρδόν. Σημείωσεν όμως εάν σας συμβαίνει το πρώτον
είνε επειδή η πατρίδα σας εκών άκων θα γίνη Ελληνική και πάντοτε ένα
τοιούτον πράγμα γίνεται προμήνυμα εις τον ελπίζοντα.

Βλέπω όμως την σύστασιν αδελφή μου την άλλαξες γιατί; Μήπως τας άλλας τα
άνοιγαν οι άλλαι αδελφαί σου; Άλλωστε και δεν μοι ννι'άζει εάν θα άνοιγον
καθ'οσον δεν γράφω μυστικά, γράφω αποκλειστικώς εις μίαν κηδεμόνα των
παρηγοριών μου πολλά νεώτερα δεν έχω να σου γράψω σήμερα ετοιμάζομαι
μιαν αποστολήν μιας πυρ/χίας δια την ωραίαν Πατρίδα η οποία θα αναχωρήση
εντός ολίγων ημερών.

Έτερον ουδεν

Σε φιλώ ο Αδελφός σου
Στέφανος